

ŚROW.6220.10.2019.IB.88

DECYZJA Nr 11/2022

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. 2021r., poz. 735 ze zm.) oraz art. 66, art. 71 ust. 1 i 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1, art. 80 ust. 1 pkt 1, 2, 3, art. 85 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. 2022, poz. 1029) – zwanej dalej ustawą *oś*, po ponownym rozpatrzeniu wniosku z dnia 24 listopada 2014r. Państwa *oś*, zam. *oś*, gm. Nasielsk i przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko

odmawiam ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch kurników wraz z obiektami towarzyszącymi na działce o nr ewid. 26 w miejscowości Mazewo Dworskie A, gmina Nasielsk.

UZASADNIENIE

Niniejszą decyzję wydaje się z związku z wszczętym w dniu 24 listopada 2014 r. na wniosek *oś*, zam. *oś*, postępowaniem administracyjnym w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch kurników wraz z obiektami towarzyszącymi na działce nr ewid. 26 w miejscowości Mazewo Dworskie A, gmina Nasielsk, pow. nowodworski, woj. mazowieckie oraz wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie sygn. Akt II OSK 3247/17 z dnia 8 stycznia 2019r., uchylającego decyzję Burmistrza Nasielska Nr 199/2016 z dnia 20 lipca 2016r w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla ww. przedsięwzięcia.

Przedmiotowa inwestycja polega na budowie dwóch budynków inwentarskich przeznaczonych do chowu brojlerów kurzych wraz z obiektami towarzyszącymi na działce o nr ewid. 26 w miejscowości Mazewo Dworskie A, gm. Nasielsk.

Maksymalna łączna obsada w budynkach inwentarskich będzie wynosiła 39 900 sztuk drobiu (159,6 DJP), w tym:

- w kurniku nr 1 - 19 800 stanowisk (79,2 DJP);
- w kurniku nr 2 - 20 100 stanowisk (80,40 DJP).

Ponadto w ramach realizacji inwestycji planuje się wykonanie m.in.:

- podziemnego szczelnego zbiornika bezodpływowego na ścieki bytowe z zaplecza socjalno - sanitarnego o pojemności ok. 10m³;
- dwóch podziemnych zbiorników bezodpływowych na ścieki przemysłowe o pojemności ok. 10m³ każdy;
- czterech silosów nadpoziomowych o pojemności do 25 Mg każdy;

- dwóch naziemnych zbiorników na gaz płynny o pojemności 6,7 m³ każdy;
- infrastruktury towarzyszącej (przyłączy wodociagowych, elektroenergetycznych, kanalizacyjnych, sieci gazowej, itp.);
- agregatu prądotwórczego zabudowanego o mocy 40 kW;
- terenów utwardzonych (placów manewrowych i dróg wewnętrznych) o łącznej powierzchni do 550 m².

Przewiduje się, że w ciągu roku prowadzonych będzie do 6 cykli produkcyjnych. Otoczenie projektowanej fermy stanowią pola uprawne oraz zabudowa mieszkaniowa wsi Mazewo Dworskie A.

Najbliższe budynki mieszkalne zlokalizowane są :

- w odległości ok. 112 m na południe od planowanej granicy działki o nr ewid. 26 oraz ok. 181 m na południe od projektowanego kurnika nr 2;
- w odległości ok. 119 m na zachód od południowo-zachodniego narożnika działki o nr ewid. 26 oraz ok. 144 m na południowy - zachód od projektowanego kurnika nr 2;
- w odległości ok. 129 m na południowy - wschód od południowo-wschodniego narożnika działki o nr ewid. 26 oraz ok. 207 m na południowy - wschód od kurnika nr 2.

Planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś oraz w § 3 ust. 1 pkt 102 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71, zwanego dalej „rozporządzeniem z dnia 9 listopada 2010 r.”). Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, zwanego dalej „rozporządzeniem z dnia 10 września 2019 r.”) do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1-1b ustawy ooś, stosuje się przepisy dotychczasowe. Mając zatem na uwadze, że procedowanie w postępowaniu głównym rozpoczęło się przed dniem wejścia w życie przepisów rozporządzenia z dnia 10 września 2019 r., należy stosować przepisy obowiązujące na mocy rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010 r.

W dniu 30 września 2015r. Burmistrz Nasielska wydał decyzję nr 237/2015 znak. ŚROW.6220.33.71.2014.2015 w której ustalił środowiskowe uwarunkowania dla realizacji ww. przedsięwzięcia, określając w niej szereg warunków dla realizacji i eksploatacji przedmiotowej inwestycji mających na celu zminimalizowanie jej oddziaływania na środowisko.

W dniu 14 października 2015r., strona niniejszego postępowania - złożyła odwołanie od w/w decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie za pośrednictwem Burmistrza Nasielska. Decyzją z dnia 16 marca 2016r. sygn. KOA/3113/Oś/15 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie orzekło uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia.

W związku z powyższym organ I instancji przystąpił do ponownego rozpatrzenia zgromadzonego materiału w sprawie.

W dniu 08 kwietnia 2016r. organ wezwał Inwestorów do przedłożenia uzupełnienia do raportu ooś zawierającego opis wariantu alternatywnego dla planowanego przedsięwzięcia oraz doprecyzowanie sposobu postępowania z powstającym na etapie eksploatacji przedmiotowego przedsięwzięcia obornikiem.

W przedłożonym raporcie przeanalizowano następujące warianty jego realizacji:

Wariant proponowany przez Wnioskodawcę – obejmujący budowę dwóch kurników wraz z obiektami towarzyszącymi (czterema silosami na paszę, dwoma naziemnymi zbiornikami na gaz płynny, szambem na ścieki bytowe, dwoma szambami na ścieki technologiczne, zabudowanym agregatem prądotwórczym oraz niezbędnymi przyłączami i terenami utwardzonymi). Projektowane obiekty zostaną zlokalizowane w centralnej i północnej części działki nr 26, w jak największym uzasadnionym oddaleniu od najbliższej zabudowy mieszkaniowej.

W projektowanych kurnikach prowadzony będzie chów brojlerów kurzych w systemie utrzymania na ściółce, przy gęstości obsady nie przekraczającej 39 kg/m². Maksymalna obsada w kurnikach (w jednym cyklu produkcyjnym) będzie wynosiła: w kurniku nr 1 - 19 800 stanowisk, natomiast w kurniku nr 2 - 20 100 stanowisk.

W obiektach inwentarskich zapewnione będzie naturalne oraz sztuczne oświetlenie, a także regulowane automatycznie warunki środowiskowe. Regulacja mikroklimatu wewnątrz kurników prowadzona będzie za pomocą automatyki sterującej pracą nagrzewnic i wentylatorów. Zużyte powietrze z hal produkcyjnych usuwane będzie systemami wentylacji mechanicznej, składających się z wentylatorów kanałowych z wyrzutniami dachowymi oraz wentylatorów ściennych. Hale produkcyjne ogrzewane będą za pomocą nagrzewnic gazowych, natomiast pomieszczenie socjalne w kurniku nr 1 za pomocą kotła gazowego. Ścieki bytowe oraz ścieki z mycia pomieszczeń inwentarskich będą odprowadzane do szczelnych zbiorników bezodpływowych, a następnie będą wywożone na oczyszczalnię ścieków.

W analizowanym przedsięwzięciu Inwestor wskazał, że nie ma innego, racjonalnego wariantu lokalizacyjnego. W przypadku analizowanego przedsięwzięcia każde inne usytuowanie kurników, zgodne z obowiązującym prawem oraz zapewniające ich właściwe i wygodne w obsłudze użytkowanie – tj. lokalizacja w południowej części działki nr 26 lub rozmieszczenie ich równoległe do granicy wschodniej (obrót obiektów o 90° w stosunku do wariantu inwestorskiego) - będzie mniej korzystne dla środowiska. W ww. przypadkach kurniki będą usytuowane w mniejszej niż w wariantie inwestorskim odległości od najbliższej zabudowy mieszkaniowej – wówczas ich oddziaływanie akustyczne na te obiekty będzie intensywniejsze (będzie związane z większymi poziomami hałasu w obrębie zabudowy mieszkaniowej). Większe będzie też prawdopodobieństwo pojawienia się uciążliwości zapachowej na tych terenach.

Wariant alternatywny wg Inwestorów może polegać wyłącznie na zróżnicowaniu częściowych rozwiązań technicznych w stosunku do wariantu inwestorskiego, gdyż system utrzymania brojlerów wybrany przez inwestorów (w kurnikach na ściółce) jest jedynym dopuszczalnym przez prawo.

W przypadku analizowanego przedsięwzięcia za racjonalny wariant alternatywny uznano ogrzewanie projektowanych kurników za pomocą kotłów węglowych opalanych węglem kamiennym typu ekogroszek. W racjonalnym wariantcie alternatywnym w porównaniu do wariantu inwestorskiego nie będzie zachodziła konieczność budowy dwóch naziemnych zbiorników na gaz oraz wyposażenia kurników w nagrzewnice oraz kocioł gazowy, natomiast pozostałe elementy przedsięwzięcia nie ulegną zmianie (m.in. lokalizacja obiektów, obsada zwierząt w kurnikach, system wentylacji kurników, sposób postępowania ze ściekami oraz odpadami). W racjonalnym wariantcie alternatywnym do ogrzewania pomieszczeń zaplecza socjalno - technicznego i hali produkcyjnej, a także na potrzeby ciepłej wody użytkowej w kurniku nr 1 wykorzystywany będzie kocioł węglowy o mocy 500 kW, natomiast do ogrzewania hali produkcyjnej w kurniku nr 2 wykorzystywany będzie kocioł węglowy o mocy 560 kW (przyjęto, że moc kotłów węglowych w poszczególnych kurnikach będzie taka sama jak moc

urządzeń grzewczych przewidzianych do zainstalowania w wariantcie inwestorskim).

W wyniku ponownego rozpatrywania niniejszej sprawy, w dniu 20 lipca 2016r. Burmistrz Nasielska decyzją nr 199/2016 ponownie ustalił środowiskowe uwarunkowania realizacji planowanego przedsięwzięcia. Od powyższej decyzji odwołanie złożyła strona postępowania - ..... Decyzją z 27 października 2016r. Samorządowe Kolegium Odwoławczego w Warszawie utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję. Na powyższą decyzję skarżąca wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie i dalej skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2019r. sprawy ze skargi kasacyjnej ..... od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 maja 2017r. uchylono zaskarżony wyrok i zaskarżoną decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie z dnia 27 października 2016r nr KOA/2979/Oś/16 oraz poprzedzającą ją decyzję Burmistrza Nasielska z 20 lipca 2016r nr 199/2016. Naczelny Sąd Administracyjny w wydanym wyroku wskazał na naruszenie w wydanej decyzji Burmistrza Nasielska nr 199/2016 art. 66 ustawy ooś co do prawidłowości ustaleń faktycznej, wynikających z treści przedmiotowego raportu o oddziaływaniu danego przedsięwzięcia na środowisko. Wydając zaskarżoną decyzję Burmistrz Nasielska nie wziął pod uwagę i nie rozpatrzył koreferatu opracowanego w lipcu 2015r przez Zakład Ocen Środowiskowych Instytutu Ochrony Środowiska Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie, wykonanego na zlecenie strony postępowania- Koreferat dostarczony przez stronę postępowania, zgodnie z art. 75 § 1, art. 77 § 1 w związku z art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego powinien być poddany kompleksowej ocenie przez organ prowadzący postępowanie. Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił, że koreferat sporządzony przez Zakład Ocen Środowiskowych Instytutu Ochrony Środowiska Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie zawiera wiadomości specjalistyczne, ponieważ został opracowany przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę.

W związku z wydanym wyrokiem przez Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie z dnia 8 stycznia 2019r., Burmistrz Nasielska przystąpił do ponownego rozpatrzenia przedmiotowej sprawy.

W dniu 26 kwietnia 2019r. Burmistrz Nasielska wezwał Inwestorów do uzupełnienia raportu ooś o uwagi i stwierdzenia sformułowane w koreferacie opracowanym przez Zakład Ocen Środowiskowych Instytutu Ochrony Środowiska Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie w 2015r.

W trakcie ponownego rozpatrywania przedmiotowej sprawy, organ stwierdził że jedna ze stron postępowania, współwłaściciel nieruchomości, która znajduje się bezpośrednio przy działce na której planowana jest inwestycja jest osobą zmarłą. W związku z powyższym, w dniu 30 maja 2019r. postanowieniem Nr 42/2019 Burmistrz Nasielska zawiesił z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji dla przedmiotowego przedsięwzięcia do czasu ustalenia następców prawnych po zmarłej stronie postępowania oraz postanowił zobowiązać inwestorów do wystąpienia do sądu z wnioskiem o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym. Wejście w życie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, dodało m.in. art. 74 ust. 3f i 3g ustawą ooś, mający na celu usprawnienie procedury wydawania decyzji środowiskowej w zakresie ustalania stron postępowania oraz wystąpienia sytuacji, gdy nieruchomości znajdujące się na obszarze, na który będzie oddziaływało przedsięwzięcie, mają nieuregulowany lub nieujawniony stan prawny. W związku z powyższym, Burmistrz Nasielska postanowieniem Nr 76/2019 z dnia

21 listopada 2019r. postanowił podjąć z urzędu zawieszona postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Pismem z dnia 21 listopada 2019r organ ponownie zwrócił się do Inwestorów o uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z wezwaniem z dnia 26 kwietnia 2019r. Pismem z dnia 29 listopada 2019r. Inwestorzy wnieśli o wydłużenie terminu uzupełnienia raportu do dnia 31 stycznia 2020r. , na co tut. organ wyraził zgodę.

W dniu 9 stycznia 2020 r. , strona przedmiotowego postępowania przedłożyła do Burmistrza Nasielska kolejny koreferat sporządzony w sierpniu 2016r. przez Instytut Ochrony Środowiska Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie. Koreferat z sierpnia 2016r, sporządzony był już po wydaniu decyzji Burmistrza Nasielska Nr 199/2016 z dnia 20 lipca 2016r. Przedłożony koreferat z sierpnia 2016r. wskazywał, że wiele uwag wskazanych w koreferacie w 2015r. pomimo dokonanych uzupełnień przez inwestorów pozostaje nadal aktualnych. Autorzy koreferatu wskazali, że przedłożony przez inwestorów raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie wypełnia wymogów formalnych i nie spełnia swojej funkcji narzędzia wspierającego podejmowanie decyzji z udziałem społeczeństwa, a także wskazali o jakie elementy raport powinien być uzupełniony. w przedłożonym piśmie wskazywała na wiele niespójności w przedłożonym raporcie oos oraz jego uzupełnieniach, wskazywała, że przedłożona przez Inwestorów dokumentacja jest nieczytelna i nieprzystępna dla społeczeństwa.

Po przeanalizowaniu pisma , z zawartymi uwagami do raportu oceny oddziaływania na środowisko oraz przedłożonego kolejnego koreferatu sporządzonego przez Instytut Ochrony Środowiska Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie w sierpniu 2016r., Burmistrz Nasielska w dniu 27 stycznia 2020r. ponownie wezwał Inwestorów do uzupełnienia raportu oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia zgodnie z zawartymi uwagami i wnioskami oraz wnioskował o przedłożenie jednolitego, spójnego raportu oddziaływania przedsięwzięcia.

W dniu 5 lutego 2020r. Inwestorzy, przedłożyli do tut. organu uzupełnienie do raportu oos dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Natomiast w dniu 14 lutego 2020r. Inwestorzy odnieśli się do pisma z 27 stycznia 2020r. Wskazali że uzupełnieniem do raportu złożonym do Burmistrza Nasielska dnia 5 lutego 2020r. odnieśli się już do uwag koreferatu z 2015r, a koreferat z 2016r. stanowi powtórzenie niektórych uwag wskazanych w poprzednim koreferacie. Inwestorzy wskazali, że dowód w postaci koreferatu z 2016r. był w posiadaniu Burmistrza Nasielska od dnia zwrotu akt przez NSA, w związku z czym organ już w wezwaniu z dnia 26 kwietnia 2019r. mógł dodatkowo zwrócić się o odniesienie się do jego uwag, jak również o ujednoczenie całego raportu. Inwestorzy wskazali, że żaden przepis prawa nie obliguje ich do scalania raportu oos, ewentualnie organ sam może dokonać takiego scalenia. Burmistrz Nasielska stwierdza, że w momencie zwrotu dokumentacji sprawy z Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie nie był w posiadaniu koreferatu sporządzonego w 2016r. Dokument ten był dostarczony przez - ....., bezpośrednio do organu rozpatrującego odwołanie od decyzji Burmistrza Nasielska, w związku z czym nie stanowił dokumentu w sprawie zgromadzonej przez tut. organ. Dopiero w momencie przedłożenia go w dniu 9 stycznia 2020r. przez Burmistrzowi Nasielska, organ mógł zapoznać się z jego treścią.

W piśmie z dnia 14 lutego 2020r. Inwestorzy odnosząc się do wezwania Burmistrza Nasielska z dnia 27 stycznia 2020r. wskazali, że wszystkie punkty wezwania znajdują już odpowiedź w przedłożonej dokumentacji.

Działając zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy ooś, Burmistrz Nasielska w dniu 19 lutego 2020r. zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Dyrektora Zarządu Zlewni w Ciechanowie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Nowym Dworze Mazowieckim o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, raport jest dokumentem prywatnym, ale opracowanym przez osoby posiadające wiadomości specjalne. Raportowi o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy przedsięwzięcia. Podważenie ustaleń raportu powinno nastąpić poprzez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań środowiskowych (tzw. kontrraportu), której wnioski pozostawałyby w sprzeczności do tych zawartych w raporcie przedłożonym przez inwestora (wyrok NSA z 28 października 2016 r. sygn. II OSK 844/16). Kontradwody wprowadzane przeciw specjalistycznemu raportowi powinny reprezentować wartość merytoryczną na co najmniej równym poziomie kompleksowości, a nie stanowić jedynie niepoparte głębszą analizą uwagi negujące założenia w nim zawarte. Raport oceniany jest przez organ wydający decyzję określającą uwarunkowania środowiskowe, a uczestnicy postępowania mają możliwość zgłoszenia zastrzeżeń dotyczących tego dowodu. Zastrzeżenia te jednak nie mogą być gołosłowne, lecz powinny być poparte np. ekspertyzą, która w sposób udokumentowany wskazuje na wady raportu (wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 11 lutego 2015 r. sygn. II SA/Bd 750/14). W związku z posiadanymi dwoma koreferatami do raportu ooś wskazującymi na liczne braki i niejasności oraz z wpływieniem do tutejszego organu kolejnego uzupełnienia do raportu ooś, w celu oceny prawidłowości i przydatności przygotowanej dokumentacji w procedurze oceny oddziaływania na środowisko oraz kompletności przekazanej dokumentacji, Burmistrz Nasielska zlecił Instytutowi Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego przygotowanie koreferatu do raportu ooś z 2016r oraz jego uzupełnienia z 2020r. sporządzonego przez Biuro Geologii i Sozologii "Geotechnika".

W dniu 16 kwietnia 2020r. Dyrektor Zarządu Zlewni w Ciechanowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie postanowieniem znak WA.ZZŚ.1.4360.1.3.2020.EK.2 uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia oraz określił warunki jej realizacji.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Nowym Dworze Mazowieckim w ustawowym terminie nie zajął stanowiska, wobec czego zgodnie z art. 78 ust. 4 ustawy ooś traktuje się jako brak zastrzeżeń.

W dniu 15 lutego 2021r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie postanowieniem znak WOOŚ-I.4221.53.2020.ML.4 uzgodnił realizację przedsięwzięcia oraz określił warunki jej realizacji.

W dniu 22 czerwca 2020r. do Burmistrza Nasielska złożony został koreferat do Raportu o oddziaływaniu na środowisko dla postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia: Budowa dwóch kurników wraz z obiektami towarzyszącymi na dz. nr 26 w miejscowości Mazewo Dworskie A, gmina Nasielsk, powiat nowodworski, woj. mazowieckie" sporządzony przez Biuro Geologii i Sozologii "Geotechnika", sporządzony przez Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy na zlecenie Burmistrza Nasielska. Przedmiotem koreferatu był raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z maja 2016r oraz jego uzupełnienie ze stycznia 2020r.

Z ustaleń poczynionych przez autorów koreferatu wynika, że raport wraz z uzupełnieniem zawiera istotne braki zarówno formalne jak i merytoryczne. Opiniowany raport ooś nie wypełniał niektórych wymogów art. 66 ustawy ooś. Analiza pozwoliła stwierdzić, że raport ooś nie został

dostosowany do przepisów prawa obowiązujących w dniu ponownego rozpoczęcia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko czyli 26 kwietnia 2019r (zgodnie z wezwaniem Inwestora przez Burmistrza Nasielska do uzupełnienia raportu ooś). Brakiem w raporcie ooś w związku z niezastosowaniem aktualnych przepisów było pominięcie kwestii oceny oddziaływania przedsięwzięcia na klimat, emisji gazów cieplarnianych i oddziaływania istotnego z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu. Jest to o tyle istotne, że obecnie zagadnienia związane z ograniczeniem wpływu działalności człowieka na klimat globalny, powinny być brane pod uwagę przy podejmowaniu każdej decyzji. Niemniej ważne jest zapewnienie bezpieczeństwa samemu przedsięwzięciu oraz środowisku w jego otoczeniu w sytuacji negatywnego wpływu zmian klimatu na gospodarkę. Autorzy koreferatu za konieczne uznali uzupełnienie Raportu o kwestię zmian klimatu i adaptacji do zmian klimatu, zgodnie z art. 66 ustawy ooś. Przedłożona przez Inwestorów dokumentacja zawiera uchybienia w zakresie oceny oddziaływania przedsięwzięcia w zakresie m. in.: klimatu akustycznego, stanu powietrza atmosferycznego. Emisje hałasu i zanieczyszczeń do powietrza są kluczowymi elementami raportu ooś z punktu widzenia mieszkańców i warunków życia. Raport w tym zakresie wymaga szczególnej troski o rzetelność analiz i wyciąganych wniosków.

W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego, raport zawierał następujące braki:

- na etapie budowy, nie dokonano oceny oddziaływania przedsięwzięcia na jakość powietrza: nie określono rodzajów zanieczyszczeń powietrza, które mogą być emitowane oraz nie określono wielkości ich potencjalnej emisji; nie określono emisji z prac budowlanych: przemieszczania mas ziemnych, utwardzania i budowy dróg wewnętrznych,
- na etapie eksploatacji: pominięto część źródeł emisji do powietrza (zbiorniki LPG), nie oszacowano emisji ze środków transportu oraz siarkowodoru, w ocenie rozprzestrzeniania zanieczyszczeń pominięto wymienione elementy, stąd ocena jest niekompletna, a wartości stężeń mogą być niedoszacowane; pominięto ocenę rozprzestrzeniania zanieczyszczeń na działce sąsiedniej, przez którą odbywać się będzie wjazd na teren fermy,
- brak jest informacji lub obliczeń pozwalających ocenić skalę uciążliwości odorowej w czasie usuwania obornika kurzego kurników.

W zakresie ochrony klimatu akustycznego w raporcie ooś stwierdzono, że:

- brakuje wyników obliczeń równoważnego poziomu dźwięku w punktach obserwacji, zlokalizowanych na granicy terenu, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny oraz w punktach na terenach akustycznie chronionych,
- w analizie inwestycji na klimat akustyczny nie uwzględniono wszystkich źródeł hałasu (tj. pojazdów dowożących paliwo do kotłowni, sytuacji akustycznej związanej z przeładunkiem paszy z samochodów do silosów, pojazdów pracowników).

Autorzy koreferatu stwierdzili, że na podstawie przedstawionych materiałów, nie można rozstrzygnąć, czy osiągnięte zostaną standardy klimatu akustycznego i jakości powietrza na granicy terenu do którego wnioskodawca ma tytuł prawny. W koreferacie zdecydowanie stwierdzono, że rola opiniowanego Raportu jako narzędzia wspierającego podejmowanie decyzji z udziałem społeczeństwa jest ograniczona.

W związku z otrzymanym koreferatem, po analizie ustaleń w nim zawartych, Burmistrz Nasielska ponownie wezwał Inwestorów do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Organ ponownie zwrócił się o przedłożenie uzupełnienia w formie jednolitej, spójnej wersji raportu dla planowanego przedsięwzięcia.

W odpowiedzi na powyższe pismo, Inwestorzy nie odnieśli się do zagadnień koniecznych do uzupełnienia. Inwestorzy wniesli, że Instytut Ochrony Środowiska nie jest organem wskazanym

w ustawie oos właściwym do opiniowania i uzgadniania warunków przedsięwzięcia. I jego opinia nie może mieć w sprawie charakteru decydującego. Ponadto, stwierdzili, że Instytut Ochrony Środowiska wykonywał już dwukrotnie opinię do raportu oos na prywatne zlecenie jednej ze stron postępowania, co może sugerować brak obiektywizmu w ocenie zgromadzonego materiału dowodowego. Odnośnie wezwania do uzupełnienia Inwestorzy stwierdzili, że na wszystkie uwagi już udzielane były wyjaśnienia.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy oos, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii o których mowa w art. 77 ust. 1 i 2;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Ze względu na lokalizację przedsięwzięcia (z dala od granic państwa) oraz jego charakter, inwestycja nie wymaga przeprowadzenia postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Biorąc pod uwagę całość materiałów zgromadzonych w prowadzonym postępowaniu administracyjnym dotyczącym wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji, po szczegółowej analizie: raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko złożonego przez Inwestora oraz jego uzupełnień, protestów i uwag mieszkańców, opinii i uzgodnień organów współdziałających, trzech koreferatów sporządzonych przez Instytut Ochrony Środowiska Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie, Burmistrz Nasielska jako organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia wydania zgody na ustalenie środowiskowych uwarunkowań na realizację przedsięwzięcia. Stanowisko swoje argumentuje w następujący sposób:

Przedłożony raport nie wypełnia niektórych wymogów art. 66 ustawy oos. Analiza dokumentacji pozwala stwierdzić, że raport nie został dostosowany do przepisów prawa obowiązujących w dniu ponownego rozpoczęcia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, czyli 26 kwietnia 2019 r. Brakiem raportu w związku z niezastosowaniem aktualnych przepisów jest pominięcie kwestii oceny oddziaływania przedsięwzięcia na klimat, emisji gazów cieplarnianych i oddziaływania istotnego z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu. Jest to o tyle istotne, że obecnie zagadnienia związane z ograniczeniem wpływu działalności człowieka na klimat globalny, powinny być brane pod uwagę przy podejmowaniu każdej decyzji. Niemniej ważne jest zapewnienie bezpieczeństwa samemu przedsięwzięciu oraz środowisku w jego otoczeniu w sytuacji negatywnego wpływu zmian klimatu na gospodarkę.

Z punktu widzenia emisji do powietrza i oddziaływania zakładu na jakość powietrza, kluczowe elementy niezbędne do rozważenia w raporcie o oddziaływaniu na środowisko dotyczącym intensywnej hodowli drobiu to:

- określenie rodzajów substancji emitowanych do powietrza, wraz z udokumentowaniem wskaźników emisji przyjętych do szacowania wielkości emisji,
- wykonanie analizy rozprzestrzeniania zanieczyszczeń w celu oceny, czy dotrzymane są standardy jakości powietrza na granicy i poza granicą zakładu,
- określenie oddziaływania zapachowego zakładu, w tym wskazania działań (technicznych i organizacyjnych) ograniczających uciążliwość zapachową.

Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia najważniejszymi źródłami emisji do atmosfery będą:

- źródła eksploatacji wentylacji kurników z emisjami: amoniaku, siarkowodoru i pyłów,
- źródła grzewcze budynków: emisje ze spalania paliw: dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek węgla i pyły,
- transport samochodowy: dostawa surowców (pasze i paliwa), dowóz i wywóz kurczaków, jak również ruch samochodów osobowych pracowników (skład dominujący emisji: węglowodory alifatyczne oraz aromatyczne, w tym benzen) na terenie zakładu.

Na etapie eksploatacji inwestycji, inwestor wskazał źródła emisji do powietrza pochodzące z emisji zorganizowanej i niezorganizowanej. Zgodnie z Raportem źródłami emisji zorganizowanej będą:

- wyloty wentylacyjne 2 budynków inwentarzowych w łącznej liczbie 27 źródeł wylotów pionowych oraz 4 wylotów ściennych (emisje z hodowli i ogrzewania: amoniaku, pyłów, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenku węgla),
- kocioł gazowy do ogrzewania zaplecza socjalno – technicznego (emisja: tlenków azotu, dwutlenku siarki, pyłów i tlenku węgla),
- odpowietrzenie 2 silosów paszowych (emisja pyłów),
- agregat prądowórczy, awaryjny (emisja ze spalania oleju napędowego: dwutlenku azotu, dwutlenku siarki, oraz pyłów).

Natomiast źródłami emisji niezorganizowanej będzie ruch pojazdów poruszających się po terenie fermy (dostarczających i odbierających drób, dostarczających paszę i inne niezbędne produkty, odbierających ścieki, padłe sztuki, obornik i odpady). W skład spalin wchodzi głównie: tlenek węgla, dwutlenek siarki, tlenki azotu, węglowodory oraz pyły.

W budynkach hodowlanych przewidziano układy nawiewno-wywiewne odprowadzające zanieczyszczone powietrze w wylotach dachowych i ściennych. Nie jest przewidziane zastosowanie systemów redukcji emisji do powietrza. Przedstawiono dane wejściowe i wyniki obliczeń rozprzestrzeniania emisji dla 36 emitorów punktowych: wylotów wentylacyjnych budynków hodowlanych, kotła zaplecza socjalnego oraz silosów magazynowych.

Po szczegółowej analizie zapisów raportu o oś wraz z jego uzupełnieniem, dotyczącej oddziaływania inwestycji na powietrze w trakcie eksploatacji stwierdzono następujące braki:

1) W zakresie źródeł i szacowania wielkości emisji:

-w raporcie wymieniono szereg związków chemicznych, które powstają w czasie hodowli kur: „siarkowódór, amoniak, tiole, sulfidy i aminy alifatyczne, heterocykliczne związki organiczne zawierające siarkę i azot, alkohole alifatyczne i fenole, ketony, aldehydy, kwasy alifatyczne, estry”. Jednakże w raporcie oraz jego uzupełnieniu nie ma już żadnego odniesienia do tych związków. Pominięto je również przy określaniu wielkości emisji z przedsięwzięcia.

– pominięto całkowicie emisje siarkowodoru z kurników. Jest to jednak jeden z głównych związków chemicznych wpływający na uciążliwość zapachową fermy.

– Pominięto oszacowanie emisji z ruchu pojazdów mechanicznych oraz emisji z napełniania zbiorników LPG. W przypadku agregatu prądowórczego zasilanego olejem napędowym pominięto emisje węglowodorów. Skutkiem powyższego jest kompletny brak emisji węglowodorów wobec istnienia transportu na terenie zakładu, co nie jest zgodne ze stanem faktycznym i jest istotnym brakiem.

– Brak obliczeń sumarycznej wielkości emisji z zakładu poszczególnych zanieczyszczeń, w skali roku.

2) W zakresie analizy rozprzestrzeniania zanieczyszczeń:

- W związku z brakami oszacowania emisji siarkowodoru, emisji do powietrza ruchu pojazdów mechanicznych oraz emisji z napełniania zbiorników LPG oraz agregatu prądotwórczego (m. in. węglowodorów) ocena wpływu przedsięwzięcia na stan jakości powietrza jest niekompletna.
- Oceną rozprzestrzeniania zanieczyszczeń należało również objąć działkę sąsiednią, przez którą odbywać się będzie wjazd na teren fermy. Zlokalizowane są na niej emitory liniowe reprezentujące dojazd do zakładu.
- Nie obliczono stężeń na granicy zakładu, tym samym nie został spełniony wymóg metodyki referencyjnej, o określeniu maksymalnej wielkości stężeń maksymalnych na granicy i poza granicami zakładu.
- Nie jest jasne, jakie dane meteorologiczne (prędkości i kierunki wiatru, stany równowagi atmosfery), a przede wszystkim, dla jakiego okresu (wielolecia), przyjęto dane stacji referencyjnej Warszawa. Nie podano żadnych informacji dotyczących rozkładu tych parametrów (str. 107 Raportu).

W związku powyższymi brakami organ stwierdza, że Wnioskodawca nie udowodnił, że dołożył należytej staranności przy określaniu wielkości emisji oraz jej wpływu na stan jakości powietrza. Wobec pominięcia części źródeł i emisji m.in. siarkowodoru, nie można przyjąć, że osiągnięte zostaną standardy jakości powietrza na granicy terenu, do którego wnioskodawca ma tytuł prawny.

3) W zakresie rozwiązań chroniących środowisko:

- Nie jest jasne, w jaki sposób: „stosowanie zagęszczenia ptaków w budynkach inwentarskich nie przekraczającego 39 kg/m² powierzchni hodowlanej” ma być rozwiązaniem chroniącym środowisko;
- Nie jest uprawniony zapis na str. 159 Raportu i powtórzony w Uzupelnieniu: „zastosowanie kominów wentylacyjnych o wysokości zapewniającej rozcieńczenie gazów w powietrzu do poziomów nie powodujących przekroczenia dopuszczalnych norm poza granicami zakładu” w sytuacji, gdy największe emisje powodują wyloty ścienne, co potwierdza rozkład zanieczyszczeń amoniaku prezentowany na mapach;
- Nie jest jasny zapis na str. 159: „podczas załadunku silosów paszowych nakładanie na zawory odpowietrzające silosy tkaninowych worków filtracyjnych w celu ograniczenia emisji pyłu”. Filtry tkaninowe są urządzeniami montowanymi w całości i na stałe na wylotach silosów i zazwyczaj umieszczone są w stalowym korpusie. Niezrozumiała jest informacja o „nakładaniu” worków filtracyjnych na zawory odpowietrzające.

4) W zakresie uciążliwości zapachowej: W ocenie organu przedsięwzięcie jest inwestycją emitującą uciążliwości zapachowe. Najpoważniejsze uciążliwości pochodzącej z kurników – zostały potraktowane, w Uzupelnieniu do Raportu, w sposób marginalny. Wobec powszechnych doniesień prasowych, dotyczących uciążliwości zapachowej kurników, a powodujących uzasadniony niepokój mieszkańców, podane informacje są daleko niewystarczające. Warto odnieść się przy tym do istniejących w Polsce, nagłośnionych w prasie, przypadków uciążliwości kurników i na bazie merytorycznej argumentacji rozwiać wątpliwości dotyczące tych oddziaływań, jeżeli zdaniem Inwestora są one bezpodstawne. Wysokie emisje siarkowodoru (nie określono, jakie one będą), wobec braku stosowania urządzeń ochrony powietrza, mogą przyczynić się do znacznej uciążliwości zapachowej fermy.

Zwrócić należy uwagę, że projekt ustawy odorowej zakłada dla tego typu obiektów minimalną odległość 200 m od budynków mieszkalnych, natomiast w obecnej sytuacji odległość zabudowań mieszkalnych wynosi znacznie poniżej tej odległości. Należy również zauważyć, że odległość od ścisłej zabudowy mieszkaniowej miejscowości Słustowo wynosi ok 300m. Miejscowość ta

położona jest po stronie zachodniej, co przy przeważającym zachodnim kierunku wiatru może powodować uciążliwości dla dużej ilości osób tam zamieszkałych. Dokument ten na chwilę obecną nie jest wiążący prawnie, jednak w pewien sposób definiuje skalę oddziaływania instalacji. Brak uregulowań prawnych w zakresie odorów i metod ich oceny uniemożliwia dokonanie miarodajnych analiz rozprzestrzeniania się emisji odorów, co przy realnym i uzasadnionym negatywnym wpływie odorów na zdrowie ludzi uniemożliwia dokonanie prawidłowej i właściwej oceny oddziaływania tego przedsięwzięcia na środowisko, w tym na zdrowie ludzi. W ocenie uciążliwości zapachowej przedstawionej w Uzupelnieniu, nie odniesiono się do operacji załadunku i wywożenia obornika, czyli sytuacji, gdy wystąpi zwiększona uciążliwość zapachowa. Nie ujęto też tego elementu w analizie oddziaływania odorów. Brak jest informacji, jakie stężenia odorów mogą wystąpić w czasie usuwania i operacji z samym pomiotem na terenie zakładu. Z informacji dotyczących ilości powstającego obornika wynika, że rocznie powstanie go ok. 443 ton, jest to kilkadziesiąt transportów.

Jako sposób ograniczania emisji odorowych wskazuje się pas zieleni izolacyjnej. Pas ten, może mieć pewne znaczenie w przypadku ograniczania wywiewania cząstek stałych, natomiast nie stanowi prawie żadnej bariery dla odorów.

W zakresie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na klimat akustyczny, przedłożony raport ooś również zawierał braki i nie spełniał wymagań ustawy ooś.

1) Raport zawiera mapy zasięgu oddziaływania, jednak są one opracowane w sposób uniemożliwiający dokonanie jednoznacznej oceny analizowanych zagadnień:

– wykreślono na nich zasięgi oddziaływania hałasu na sąsiadujące z przedsięwzięciem tereny, natomiast brak jest wyników obliczeń równoważnego poziomu dźwięku w punktach obserwacji, zlokalizowanych na granicy terenu, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny oraz w punktach na terenach akustycznie chronionych;

– w treści Raportu przytoczono wyniki obliczeń równoważnego poziomu dźwięku w najniekorzystniejszych miejscach jednak brak jest tych punktów oznaczonych na załączonych mapach;

2) Na podstawie danych zamieszczonych w Raporcie oraz w uzupełnieniach stwierdzono, że w analizie inwestycji na klimat akustyczny nie uwzględniono wszystkich źródeł hałasu (tj. pojazdów dowożących paliwo do kotłowni, sytuacji akustycznej związanej z przeładunkiem paszy z samochodów do silosów, pojazdów pracowników).

3) Nie poparto dowodami oceny oddziaływania wariantu alternatywnego przedsięwzięcia na klimat akustyczny. Brak jest stosownych wyników obliczeń, które by potwierdziły równoważność rozpatrywanych wariantów.

4) Nie udostępniono wszystkich danych wprowadzonych do programu obliczeniowego, dotyczących propagacji hałasu w terenie tj. danych meteorologicznych (determinujących warunki korzystne i niekorzystne rozprzestrzeniania się dźwięku w środowisku).

Przedłożony raport ooś również w kwestii środowiska gruntowo-wodnego zawiera kwestie nie omówione w sposób wyczerpujący. W raporcie tym dość ogólnikowo i w odniesieniu do terenu całej gminy potraktowano budowę przypowierzchniowych warstw podłoża, które z kolei z punktu widzenia oddziaływania planowanej fermy na środowisko gruntowo-wodne są bardzo istotne. Informacji o budowie przypowierzchniowych warstw nie uszczegółowiono w Uzupelnieniu z 2020 r., gdzie wspomniano jedynie o występowaniu stropu glin morenowych stadiału Wkry. W sposób niewyczerpujący również potraktowano warunki hydrogeologiczne. W raporcie z 2016 r. odniesiono się głównie do terenu gminy, poświęcając jedynie jeden akapit

warunkom występujących w rejonie inwestycji. Informacje te uzupełniono w 2020 r. zwracając uwagę na głębokość położenia zwierciadła wód gruntowych i aktualne warunki wodne (rok 2019 był rokiem suchym, co wpłynęło na obniżenie poziomu wód gruntowych), a także nieciągłość tego poziomu. W Uzupełnieniu odniesiono się również do sezonowych wahań zwierciadła wód gruntowych i wskazano związek pomiędzy występowaniem wód gruntowych a obecnością wody w rowie, który przecinać ma planowany dojazd do kurników.

Uzupełnienie raportu ooś nie wyjaśnia wątpliwości, które pojawiają się w raporcie w odniesieniu do niejednoznacznego określenia sposobu postępowania z obornikiem w przypadku braku odbiorców. Zakładają, że „obornik kurzy stanowi wartościowy nawóz naturalny, w związku z powyższym ocenia się, iż znalezienie odbiorców nie będzie stanowiło problemu, a prawdopodobieństwo wystąpienia sytuacji, w której obornika nie będzie można zbyć jako nawozu naturalnego lub jako odpadu do produkcji podkładu do uprawy pieczarek jest znikome”. Nie bierze się pod uwagę ograniczeń związanych z rolniczym wykorzystaniem obornika takich, jak brak możliwości ich stosowania z okresie zimowym (przez ok. 4 miesiące), czy brak możliwości ich stosowania na gruntach, gdzie zwierciadło wód gruntowych występuje płycej niż 1,5 m p.p.t. W Raporcie jest mowa, że w takiej sytuacji obornik pozostanie w kurnikach lub jednym z kurników (nie wiadomo którym) i składowany będzie w jednym z pomieszczeń. Jednak w opisie przedsięwzięcia nie wskazano, by na terenie inwestycji przewidziano pomieszczenie do czasowego składowania nieodebranego obornika. W Uzupełnieniu wskazano, że nieodebrany obornik będzie składowany w halach produkcyjnych obu kurników, i że do czasu jego usunięcia nie będzie możliwe rozpoczęcie nowego cyklu produkcyjnego. Nie wskazano jaki zakład będzie przyjmował obornik oraz rolnicy z jakich miejscowości będą go przyjmować oraz w jakiej ilości. Brak jest informacji jaki będzie areal gruntów przeznaczonych pod nawożenie ww. obornikiem. Jest jedynie zapewnienie, że ze zbytem obornika nie będzie problemu. Brak jest zawartych umów z odbiorcami, w uzupełnieniu raportu zapisano, że umowy podpisane będą dopiero na etapie rozpoczęcia cyklu produkcyjnego.

Raport ooś zawiera również niejasności w kwestii kumulowania się oddziaływań planowanej inwestycji z innymi hodowlami (hodowla bydła w ilości 60-70 sztuk oraz hodowla trzody chlewnej w ilości 200 szt.) znajdującymi się w okolicy, o których to Inwestor wspominał na rozprawie administracyjnej w Wojewódzkim Sadzie Administracyjnym w Warszawie, która odbyła się w dniu 18 maja 2017r. Jednak już w uzupełnieniu do raportu ooś twierdzi: „brak jest obiektów chowu lub hodowli zwierząt mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko w związku z czym oceniono że nie przewiduje się kumulowania oddziaływać” (str. 33 uzupełnienia ze stycznia 2020r.). Pominięcie ewentualnej kumulacji oddziaływań z istniejących i planowanych hodowli narusza przepisy art. 66 ust. 1 pkt 3b ustawy ooś.

W ramach przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej terenu inwestycji wraz z jego najbliższym otoczeniem, opisano strukturę przyrodniczą obszaru i wymieniono obszarowe formy ochrony przyrody wskazując odległości terenu inwestycji od chronionych obszarów.

Podano również, że „inwestycja leży w znacznej odległości od wyznaczonego korytarza ekologicznego” wyznaczonego w 2012 r. Jest to korytarz istotny dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności siedlisk leśnych i wodno-błotnych w skali krajowej i kontynentalnej. Zwrócono uwagę na występowanie lokalnego korytarza ekologicznego i stwierdzono, że planowana inwestycja nie zaburzy funkcjonowania lokalnych ciągów ekologicznych. Nie oceniono jednak, czy i w jaki sposób naruszenie lokalnego ciągu ekologicznego na etapie budowy drogi dojazdowej, budowy obiektów inwentarskich oraz wykorzystania tej drogi na etapie

eksploatacji przedsięwzięcia, wpłynie na jego funkcjonowanie i jego powiązania w obszarze. Okresowy ciek wodny z lasem olszowym zgodnie ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Nasielsk stanowi „obszar powiązań przyrodniczych zapewniających równowagę ekologiczną w skali lokalnej”. Występującą roślinność łąk, zadrzewień śródpolnych oraz lasu opisano podając ich skład gatunkowy, zajmowaną powierzchnię, wysokość i wiek drzew, wykazując przy tym brak roślin objętych ochroną gatunkową. Oceniono, że oddziaływanie inwestycji na florę jest minimalne.

Wizja terenowa z dnia 11 maja 2015 r. wykazała, że inwestycja wiązać się będzie z ingerencją w okresowy ciek wodny wraz z zadrzewieniem olszowym – „usunięciem do 4 drzew” i krzewów. W Raporcie wskazano jedynie, że na etapie budowy drogi dojazdowej może „dojść do ingerencji w drzewostan znajdujący się pomiędzy działkami nr ewid 26 i 92”, jednakże nie oceniono tych działań. Ponadto na etapie budowy obiektów inwentarskich nie ma możliwości zapewnienia do nich dojazdu bez ingerencji w ten element struktury przyrodniczej, co nie zostało wykazane i ocenione.

W przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej stwierdzono, że „w trakcie przeprowadzonych obserwacji nie wykazano obecności płazów, ale w sprzyjających warunkach potencjalnie możliwe jest ich występowanie w okolicach okresowego cieku wodnego. Jednak użytkowanie drogi dojazdowej najprawdopodobniej nie zaburzy istotnie ich ekosystemu. Jedynie budowa tej drogi może mieć negatywny wpływ na ich ewentualną populację.” W Raporcie oceniono, że planowana inwestycja może mieć „potencjalnie negatywny wpływ na populację płazów w okolicach okresowego cieku wodnego na dz. nr 89 podczas budowy drogi dojazdowej do zespołu inwentarskiego”. W celu ograniczenia wpływu na populację płazów zaproponowano, iż prace polegające na budowie drogi dojazdowej w rejonie okresowego cieku (w tym przepustu) „przewodzone będą pod nadzorem przyrodniczym”. Oszacowano, że ruch pojazdów po drodze dojazdowej do kurników będzie odbywał się w porze dziennej i nie będzie przekraczał 5 pojazdów/dzień. Natomiast nie wyjaśniano co znaczy, że funkcjonowanie zespołu inwentarskiego „najprawdopodobniej nie zaburzy istotnie ekosystemu” płazów.

W inwentaryzacji ornitologicznej, wykazano występowanie gatunków ptaków charakterystycznych dla mozaikowego krajobrazu rolniczego z licznymi zadrzewieniami śródpolnymi. Wśród gatunków terenów rolniczych pospolicie występujących stwierdzono również objęte w Polsce ochroną gatunkową ścisłą (Dz.U. z 2016 r. poz. 2183 z późn. zm.). Jednak nie wyróżniono ich, a jedynie zastosowano zapis „na powierzchni planowanej inwestycji oraz na terenach otaczających przedsięwzięcie nie stwierdzono występowania zwierząt objętych ochroną gatunkową z wyjątkiem ptaków”. W Raporcie brak jest stwierdzonego oddziaływania planowanej inwestycji na poszczególne gatunki objęte ochroną.

Wśród 12 zinwentaryzowanych gatunków, 10 jest chronionych prawnie. Z inwentaryzacji przyrodniczej wynika, że wymienione gatunki nie gniazdują na terenie planowanej inwestycji, jednakże obszary te stanowią ich siedlisko żerowania. Oceniono, że budowa drogi, będzie istotnie oddziaływała na populację ptaków, natomiast oddziaływanie funkcjonujących budynków inwentarskich wraz z drogą dojazdową będzie małe. Zapis mówiący o negatywnym oddziaływaniu na populację ptaków na odcinku drogi dojazdowej brzmi „użytkowanie drogi dojazdowej może mieć istotnie negatywny wpływ na populację ptaków w obszarze zadrzewienia pomiędzy działkami nr ewid. 26 i 92 (na odcinku do ok. 30 m)”. Z powyżej przytoczonych zdań wynika, że oddziaływanie na ptaki zarówno na etapie budowy, jak i eksploatacji jest negatywne.

W przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej nie podano informacji na temat okresu wykonanych obserwacji przyrodniczych, co jest bardzo istotne z punktu widzenia różnorodności

gatunkowej występujących na terenie opracowania roślin i zwierząt, która to wpływa znacząco na jakość i walory krajobrazu. Walory estetyczne krajobrazu, które zostały uznane przez autorów za przeciętne również ze względu na małą różnorodność i pospolitość występujących gatunków, w różnych okresach w roku kształtują się inaczej. Zdjęcia przedstawione przez mieszkańców Mazewa (pismo do Burmistrza Nasielska z 2015) dowodzą iż różnorodność gatunkowa na terenie planowanej inwestycji jest większa.

Planowana inwestycja będzie źródłem zorganizowanej i niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz źródłem emisji technologicznej, a także źródłem emisji substancji odorowych. Przemysłowa hodowla zwierząt nie jest obojętna dla jakości i warunków życia ludzi mieszkających w bliskim sąsiedztwie kurników. Dzieje się tak głównie za sprawą uciążliwych odorów oraz zanieczyszczeń wód powierzchniowych i gruntowych w wyniku przenawożenia gleb.

W sytuacji, gdy raport nie jest spójny, nie jest wolny od niejasności i nieścisłości, zawiera braki merytoryczne (co udowodniły trzy koreferaty), nie zawiera wszystkich kwestii wyjaśnionych w sposób wyczerpujący oraz braku uzupełnień informacji przez Inwestora, raport taki nie spełnia warunków określonych w art. 66 ustawy ooś, więc nie jest możliwe wydanie przez organ pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Organ trzykrotnie kierował do Inwestora wezwaniem do uzupełnienia raportu i wyjaśnienia wątpliwości, informując go, że nieuzupełnienie dokumentacji spowoduje załatwienie sprawy na podstawie dotychczas przedłożonych informacji (ostanie wezwanie z dnia 2 lipca 2020r. o otrzymaniu koreferatu zleconego przez Burmistrza Nasielska). W odpowiedzi inwestor stwierdził że Instytut Ochrony Środowiska nie jest organem wskazanym w ustawie ooś właściwym do opiniowania i uzgadniania warunków przedsięwzięcia i jego opinia nie może mieć w sprawie charakteru decydującego i że na wszystkie uwagi były już udzielane wyjaśnienia. Stanowisko takie, wskazuje na brak współpracy ze strony Inwestora. W związku z czym, organ zmuszony był procedować postępowanie na podstawie dokumentacji obarczonej zarzutami.

W ocenie Burmistrza Nasielska, również sprawa wariantowania przedsięwzięcia budzi wątpliwości i nie jest satysfakcjonująca. W związku z decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie wydanej w dniu 16 marca 2016r. raport został uzupełniony o informacje dotyczące wariantów przedsięwzięcia. W raporcie rozważono dwa warianty alternatywne: lokalizacyjny oraz technologiczny. W opisie wariantu lokalizacyjnego wskazano brak uzasadnienia dla innego niż wnioskowane usytuowania obiektów. Wariant technologiczny polega na zmianie technologii grzewczej kurników – w miejsce ogrzewania gazowego zastosowania kotłów węglowych opalanych węglem kamiennym typu ekogroszek. W opisie wariantu technologicznego wskazano, że „W przypadku chowu brojlerów kurzych praktycznie nie istnieje możliwość wariantowania rozwiązań technicznych i technologicznych”, wskazano, że „ wariant alternatywny może polegać wyłącznie na zróżnicowaniu cząstkowych rozwiązań technicznych w stosunku do wariantu inwestorskiego, gdyż system utrzymania brojlerów wybrany przez Inwestorów (w kurnikach na ściółce) jest jedynym dopuszczalnym przez prawo”. Wątpliwości budzi więc proponowanie jako racjonalnego wariantu alternatywnego przedsięwzięcia wariantu z mniej korzystnym dla środowiska rozwiązaniem niż wariant inwestorski – jakim jest zastosowanie kotłów węglowych. W raporcie ooś oraz w uzupełnieniu do raportu nie przedstawiono wyników analiz w formie graficznej dla wariantów alternatywnych. W Uzupełnieniu nie określono i nie przeanalizowano oddziaływania na stan jakości powietrza wariantów alternatywnych dla inwestycji. Warianty przedsięwzięcia należało odnieść do skali jego oddziaływania, analizując możliwość zmian

organizacyjnych lub technicznych hodowli (zgodnie np. z BAT) lub wprowadzając systemy wentylacyjne wyposażone w urządzenia redukcji emisji (szczególnie odorów). W zakresie hałasu nie przedstawiono dowodów (wyników obliczeń w zakresie akustycznym) potwierdzających przyjęte założenia w przypadku wariantów alternatywnych (technologicznego i lokalizacyjnego). Z zestawienia danych wprowadzonych do programu wynika, że w obliczeniach nie uwzględniono przejazdów pojazdów samochodów pracowników, pojazdów dowożących paliwo do kotłowni w zależności od zastosowanego rozwiązania. Tymczasem dyspozycja art. 66 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy ooś wymaga także określenia przewidywanego oddziaływania na środowisko w aspekcie każdego z analizowanych wariantów. Wskazanie racjonalnego wariantu alternatywnego jest zasadniczo niezbędne. Na gruncie obowiązujących przepisów wybór wariantu do realizacji przedsięwzięcia należy bowiem do organu. Aby to było możliwe konieczne jest szczegółowe opisanie w raporcie nie tylko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, ale i racjonalnego wariantu alternatywnego jak i wariantu najkorzystniejszego dla środowiska.

Zgodnie z przepisami prawa (art. 81 ust. 1 ustawy ooś) organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinien mieć możliwość wyboru – za zgodą wnioskodawcy – innego wariantu realizacji przedsięwzięcia niż ten zaproponowany we wniosku. Aby to było możliwe konieczne jest szczegółowe opisanie w raporcie nie tylko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, ale i racjonalnego wariantu alternatywnego jak i wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, tak aby organ mógł sam dokonać porównania” (Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 12.08.2015r., II SA/Po 450/15). Wskazanie w raporcie jako wariantu alternatywnego wariantu mniej korzystnego dla środowiska, jakim jest wariant z ogrzewaniem węglowym, w zasadzie pozbawia organ możliwości rozważania racjonalnego wariantu przedsięwzięcia. Przedstawiony w raporcie wariant alternatywny nosi znamiona pozorności, gdyż nie stanowi faktycznej, realnej konkurencji dla planowanego przedsięwzięcia. Jak wskazuje się w orzecznictwie administracyjnym przy przedsięwzięciu polegającym na hodowli zwierząt, można zaproponować wariant który stanowi modyfikację tego samego rodzaju przedsięwzięcia także w zakresie powodującym mniejsze oddziaływanie na środowisko na przykład z zastosowaniem różnej generacji urządzeń, zmniejszeniem obsady hodowli, usytuowaniem inwestycji, zastosowaniem innej technologii. Brak przedstawienia innego możliwego do realizacji rozwiązania funkcjonowania danego przedsięwzięcia, które stanowiłoby racjonalny wariant alternatywny musi oznaczać, że raport nie może być uznany za spełniający wymogi określone w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś i z tego powodu nie może stanowić podstawy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wobec powyższego, Burmistrz Nasielska wyraża stanowisko, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko opracowany w 2016r. oraz jego uzupełnienie z 30 stycznia 2020r. nie wypełnia wymogów formalnych i nie spełnia swojej funkcji narzędzia wspierającego podejmowanie decyzji z udziałem społeczeństwa. Raport w sprawach takich jak niniejsza ma charakter specyficznego dowodu i stanowi podstawę do ukształtowania odpowiedniej treści decyzji administracyjnej.

Wydając niniejszą decyzję, organ bierze pod uwagę, że w polityce przestrzennej gminy Nasielsk wyrażonej w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Nasielsk Uchwała nr LIII/394/10 Rady Miejskiej w Nasielsku z dnia 10 listopada 2010r.) wskazuje się, że kierunkiem rozwoju w przedmiotowym terenie czyli Mazewie Dworskim jest rolnictwo realizowane m.in. poprzez: utrzymanie i wprowadzanie nowych zalesień oraz zadrzewień (śródpolnych i przydrożnych), modyfikujących stosunki mikroklimatyczne i hydrologiczne oraz

przeciwdziałających degradacji gleb, tworzenie warunków dla lokalizacji małych zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego oraz punktów skupu (magazyny, hurtownie) powiązanych z bazą surowcową, preferowanie rozwoju rolnictwa typu podmiejskiego – warzywnictwo, ogrodnictwo, uprawy ziemniaka, tworzenie warunków dla rozwoju agroturystyki – podnoszenie standardu zabudowy zagrodowej, szczególnie w rejonie sąsiadującym ze strefą B. Studium wprowadza zakaz zabudowy w ramach obszaru rolniczej przestrzeni produkcyjnej (z wyłączeniem dróg i infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury z zakresu telekomunikacji). Dopuszcza się jedynie zabudowę bezpośrednio związaną z produkcją rolną. Dla ochrony krajobrazu kulturowego w studium postuluje się, aby kontynuacja rozplanowania przestrzennego uwzględniała ciągłość w kształtowaniu charakterystycznych dla nich parcelacji. Formułując zasady kształtowania zabudowy gmina ustaliła warunek zachowania istniejącej linii zabudowy oraz dostosowania do charakteru i gabarytów sąsiedniej zabudowy. Z analizy Studium wynika, że polityka przestrzenna gminy ukierunkowana jest na nierozpraszanie zabudowy, zachowanie osnowy ekologicznej, a jednocześnie tworzenie warunków dla działalności przyjaznej środowisku. Planowane przedsięwzięcie pozostaje w sprzeczności z tą polityką. Ponadto, w dniu 25 czerwca 2018r. Burmistrz Nasielska odmówił inwestorowi ustalenia warunków zabudowy dla przedmiotowej inwestycji z powodu niespełnienia przez planowaną inwestycję warunku wymaganego art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, czyli zasady dobrego sąsiedztwa. Powyższą decyzję Burmistrza Nasielska utrzymało w mocy zarówno Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie decyzją z dnia 24 września 2018r, oraz dalej Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 5 marca 2019r. sygn. akt IV SA/Wa 2951/18.

Burmistrz Nasielska w przedmiotowej sprawie uzyskał pozytywne uzgodnienia od organów uzgadniających czyli Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Dyrektora Zarządu Zlewni w Ciechanowie. Jednak, z uwagi na stwierdzenie, że raport oos oraz jego uzupełnienia zawiera braki i niedomówienia postanowił o wydaniu decyzji o odmowie wydania decyzji środowiskowej. Organ stwierdza, że organy uzgadniające i opiniujące raport oos oraz jego uzupełnienie z 2020r. uzgadniały na podstawie niepełnego i nierzetelnego dokumentu (co wykazał koreferat sporządzany w czerwcu 2020r.), tym bardziej, że koreferat z 2015r i koreferat z 2016r był dostarczany do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie przez stronę postępowania – ..., wobec czego posiadał wiedzę o uwagach do dokumentacji przedłożonej przez Inwestora, a mimo to zignorował stanowisko Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie. Ponadto, postanowienie organu uzgadniającego nie zostało uwzględnione ze względu na fakt, że tut. organ jest w posiadaniu wiedzy, która może mieć wpływ na oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia m.in. występowanie korytarza ekologicznego I-go rzędu wzdłuż cieków wodnych prowadzących do rzeki Turki, o którym mowa w opracowaniu ekofizjograficznym podstawowym Gminy Nasielsk z 2016r., a który znajduje się bezpośrednio przy granicy działki inwestycyjnej. W opracowaniu ekofizjograficznym zaleca się, aby tereny te były wyłączone z zabudowy i innego zagospodarowania niż służące ochronie i zachowaniu walorów przyrodniczych. W postanowieniu organu uzgadniającego nie odniósł się do stwierdzonych i wymienionych w uzupełnieniu do raportu, w inwentaryzacji ornitologicznej gatunków objętych ochroną.

Organy uzgadniające i opiniujące, wydają swoje rozstrzygnięcie na podstawie dokumentów wymienionych w art. 77 ust. 2 ustawy oos. Nie oznacza to jednak, że organ zwracający się o uzgodnienie musi w całości podzielić stanowisko organu uzgadniającego, nawet w sytuacji, gdy kreuje ono pośrednio treść możliwego w takiej sytuacji rozstrzygnięcia,

szczególnie w sytuacji, gdyby wątpliwości budziła treść raportu. Proces uzgadniania podlega bowiem weryfikacji i analizie przez organ pierwszej instancji. Podkreślenia wymaga, że sporządzenie raportu, który stanowi wprawdzie najistotniejszy dowód w sprawie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, choć o "zwykłej" mocy dowodowej, nie zwalnia organów z czynienia własnych ustaleń w zakresie ochrony środowiska, zmierzających do zweryfikowania przedstawionych w raporcie danych. Organ pierwszej instancji ma zatem obowiązek weryfikacji ustaleń raportu, a kwestia wiążącego charakteru postanowienia uzgadniającego w żaden sposób nie modyfikuje tego obowiązku (wyrok WSA w Gdańsku sygn. akt II SA/Gd 181/19). Zgodnie z orzecznictwem sądowym, pozytywne uzgodnienie raportu przez organy uzgadniające nie zwalnia organu od przeprowadzenia samodzielnej oceny, czy raport jest spójny i kompletny oraz czy spełnia ustawowe wymagania co do jego zawartości w rozumieniu dyspozycji art. 66 ustawy o oś. Zarówno analiza dokumentacji przeprowadzona przez organ, jak i trzy koreferaty (z 2015r., z 2016r. oraz z 2020r.) sporządzone przez Instytut Ochrony Środowiska Państwowego Instytutu Badawczego mające charakter kontrraportu sporządzonego przez specjalistów w zakresie wiadomości wymagających wiedzy specjalistycznej, wykazała, że istnieje wiele przesłanek podważających tezy zawarte w raporcie o oś. Zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie z 29 listopada 2006r. organ uznał że „jeżeli raport o oś budzi zastrzeżenia, organ uzgadniający obowiązany jest wezwać inwestora do jego uzupełnienia, a w razie nie zastosowania się do wezwania organ odmówi uzgodnienia planowanego przedsięwzięcia” (WSA w Warszawie sygn. akt WSA/Wa 1502/06).

W przypadku wydania przez tut. organ rozstrzygnięcia opierającego się na wadliwie sporządzonym raporcie naruszył by przepisy art. 7, art. 77, art. 80 i art. 107 § 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego w zw. z art. 66, art. 74, 82 i 85 ustawy o oś. (WSA w Bydgoszczy sygn. akt II SA/Bd 587/19).

Zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy o oś, jeżeli była przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach biorąc pod uwagę również wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa.

W toku ponownego rozpatrywania niniejszej sprawy, po uzyskaniu uzgodnienia z Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w Ciechanowie, posiadając koreferat do raportu o oś i jego uzupełnienia z 2020r., Burmistrz Nasielska na podstawie art. 33 ustawy o oś, pismem z dnia 8 marca 2020r. przystąpił do udziału społeczeństwa, wyznaczając 30-dniowy termin do składania uwag i wniosków. Ze względu na sytuację epidemiologiczną kraju spowodowaną chorobą koronawirusową (COVID-19) spowodowaną przez SARS-CoV-2, Burmistrz Nasielska odstąpił od przeprowadzania rozprawy administracyjnej. W trakcie udziału społeczeństwa, do tut. organu wpłynęło stanowisko w sprawie złożone przez _____, będącego pełnomocnikiem

oraz _____. W stanowisku tym, wskazano, że brak jest podstaw do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, raporty inwestora wraz z ich wielokrotnym uzupełnieniem są niejednolite, niespójne oraz nie odnoszą się do zastrzeżeń wskazywanych w koreferatach oraz wezwaniach organu. W dniu 14 kwietnia 2021r. do organu również wpłynął wniosek _____ o odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację planowanego przedsięwzięcia z racji niekompletnej dokumentacji inwestora. Wnosząca pismo _____ wskazywała, że raport o oś jest obarczony wieloma zarzutami, które wskazywał Instytut Ochrony Środowiska oraz ona sama.

Od samego początku prowadzenia niniejszego postępowania, planowana inwestycja wzbudza duży sprzeciw mieszkańców. Do organu wpłynęły następujące protesty: protest mieszkańców wsi Mazewo Dworskie A i Słustowa z dnia 30 stycznia 2015 r., 16 lutego 2015 r., 10 lipca 2015r., protest ..., : z 26 sierpnia 2015r., 14 września 2015r., 23 maja 2016r., 13 czerwca 2016r. oraz 30 czerwca 2016r. Głównymi obawami mieszkańców związanych z planowaną inwestycją był niekorzystny wpływ na środowisko, zdrowie i warunki życiowe mieszkańców, emisja hałasu, odorów, zmniejszenie wartości rynkowej gruntów rolnych i zabudowań oraz negatywny wpływ na krajobraz. Mieszkańcy wskazywali, iż oddziaływanie inwestycji nie zamknie się w granicach działki inwestorów, a także obawiają się zagrożenia związanego z wirusem „ptasiej grypy”. Ponadto, również składała liczne pisma (pismo z dnia 9.01.2020r, dwa pisma datowane na 13.05.2020r. i 04.06.2020r, w których sprzeciwiała się planowanemu przedsięwzięciu, wskazując na nieczytelny raport oos i jego uzupełnienia, liczne jego braki w zakresie hałasu, wpływu na krajobraz, zagadnienia hydrologii i geologii, kwestie zdrowia mieszkańców, kwestia odorów, kwestie zagospodarowania obornika. przedłożyła również dwa koreferaty (wykonane w 2015r. oraz w 2016r.) wykonane na jej zlecenie przez Instytut Ochrony Środowiska Państwowy Instytut Badawczy, które potwierdzały braki w zgromadzonej dokumentacji.

Lokalizacja przedsięwzięcia budowy kurników na terenie wsi Mazewo Dworskie budzi zdecydowany sprzeciw społeczności lokalnej, gdyż jest to inwestycja, która zdaniem społeczności lokalnej, może mieć negatywne oddziaływanie na środowisko (gleba, powietrze). Najbliższa istniejąca zabudowa chroniona znajduje się w odległości ok. 100 m od granicy nieruchomości, na której projektowane są kurniki i jest to zabudowa mieszkalna.

W związku z planowaną budową kurników mieszkańcy zwracali uwagę, co podziela organ, na kierunek dalszego rozwoju miejscowości oraz ochrony wartości przyrodniczych i zasobów środowiska naturalnego. Mieszkańcy opowiadający się przeciw realizacji inwestycji są właścicielami posesji, mieszkają w miejscowości od wielu lat i stanowi ona centrum życia ich rodzin. Planowana inwestycja przyczyni się do obniżenia wartości nieruchomości oraz jakości ich życia. Mieszkańcy nie godzą się z tym faktem, gdyż planowana intensywna produkcja stanowi zagrożenie dla środowiska naturalnego. W toku postępowania podnoszona była kwestia, że kurniki - przemysłowy chów drobiu generują do środowiska duże ilości związków chemicznych w postaci złożonych gazów. Związki te działają drażniaco na organizm ludzi narażonych na te czynniki. Emisja zapachu ze strony ferm drobiu stanowi istotną uciążliwość dla mieszkańców sąsiednich nieruchomości i stanowi o negatywnej ocenie tego typu przedsięwzięć przez lokalną społeczność. Okoliczni mieszkańcy podnoszą uzasadnione obawy o pogorszenie warunków ich życia, pogorszenie warunków środowiskowych oraz konieczność znoszenia przykrych emisji zapachowych emitowanych przez kurniki. Hodowli drobiu zawsze towarzyszy emisja gazów o przykrym zapachu, nie jest możliwe nie wydobywanie się zapachu na zewnątrz. Determinacja mieszkańców i podejmowane wspólne działania pokazują jak ważny dla nich jest problem właściwych warunków egzystencji w miejscu zamieszkiwania. Mieszkańcy są bardzo negatywnie nastawieni do planowanego do realizacji przedsięwzięcia gdyż planowana hodowla nie jest produkcją standardową ale produkcją przemysłową.

Organ uznał, iż realizacja inwestycji w sposób znaczący wpłynie na jakość życia ludzi w najbliższym otoczeniu obiektu. Organ kierował się również zasadą przezorności nakazującą traktować wszelkie prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych skutków tak, jak pewność ich wystąpienia. Na podstawie raportu oddziaływania na środowisko nie można wykluczyć, że planowane przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na zdrowie okolicznych

mieszkańców. Na organie zaś, spoczywa obowiązek weryfikacji ustaleń sporządzonego Raportu. Raport jest dokumentem, który podlega ocenie, a sporządzenie go nie zwalnia organu uzgadniającego od czynienia własnych ustaleń zmierzających do weryfikacji przedstawionych danych (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 2206/06). Art. 62 pkt 1 lit. a) ustawy ooś nie odwołuje się do obowiązujących dopuszczalnych norm - substancji szkodzących środowisku, lecz nakazuje ogólną ocenę wpływu inwestycji na zdrowie ludzi i warunki ich życia oraz ocenę środków zapobiegających negatywnemu oddziaływaniu. W przypadku odorów, oddziaływań zanieczyszczonego powietrza przez planowane przedsięwzięcie należy się odnieść do wyroku WSA w Warszawie z 24 stycznia 2017r., sygn. akt IV SA/Wa 2181/16 gdzie Sąd podkreśla znaczenie zasady prewencji i przezorności, a nie poprzestawanie na „braku norm prawnych” w kwestii odorowej. „Podejmowanie działań, których efekty lub bezpośredni wpływ na środowisko są przy obecnym stanie wiedzy trudne do dokładnego określenia, musi odbywać się z zachowaniem nadzwyczajnej ostrożności”. Według zasady przezorności, dopuszczalne jest ograniczenie bądź wstrzymanie działalności w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapobieżenia pogorszeniu stanu środowiska (art. 364 p.o.ś.) także w sytuacji, gdy ta możliwość nie została jeszcze w pełni, naukowymi metodami, dowiedziona i wykazana przez osoby potencjalnie poszkodowane działalnością podmiotu korzystającego ze środowiska. Treść zasady przezorności określają dwa pojęcia: ryzyko i niepewność wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko, które nie jest jeszcze w pełni rozpoznane. Przepis ten ma chronić: środowisko lub życie lub zdrowie ludzi przed zagrożeniami spowodowanymi działalnością podmiotu korzystającego ze środowiska.” Takie rozstrzygnięcie potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 12 lutego 2018r sygn. akt. II OSK 1157/17.

Organ wydając niniejszą decyzję, wziął też pod uwagę konflikty społeczne oraz brak zgody Stron na realizację inwestycji spowodowany uzasadnionymi obawami o zdrowie oraz pogorszenie warunków sanitarnohigienicznych. Organ uznał, iż brak możliwości dokonania miarodajnej analizy emisji odorów ze względu na brak stosownych norm powoduje, że realizacja planowanego przedsięwzięcia inwestycji narusza zasadę zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 3 pkt 50 ustawy Prawo Ochrony Środowiska. Organ uznał, iż realizacja inwestycji w sposób znaczący wpłynie na jakość życia ludzi w najbliższym otoczeniu obiektu. Burmistrz Nasielska kierował się również zasadą przezorności nakazującą traktować wszelkie prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych skutków tak, jak pewność ich wystąpienia. Tym bardziej, na podstawie posiadanego raportu oddziaływania na środowisko nie można wykluczyć, że planowane przedsięwzięcie będzie negatywnie oddziaływać na zdrowie okolicznych mieszkańców.

Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa organ prowadzący postępowanie zapewnił stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów. Stosownie do art. 61 § 4 Kpa strony były zawiadomione o wszczęciu postępowania poprzez zawiadomienia. W trakcie ponownego rozpatrywania przedmiotowej sprawy, organ stwierdził, że jedna ze stron postępowania, współwłaściciel nieruchomości, która znajduje się bezpośrednio przy działce na której planowana jest inwestycja jest osobą zmarłą. W związku z powyższym, po wejściu w życie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, dodało m.in. art. 74 ust. 3f i 3g ustawą ooś, mający na celu usprawnienie procedury

wydawania decyzji środowiskowej w zakresie ustalania stron postępowania, osoby, którym przysługiwały prawa rzeczowe do nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, tj. działka nr 25 obręb Mazewo Dworskie A zawiadamiane były o wszelkich czynnościach poprzez obwieszczenie.

W dniu 9 czerwca 2021r. do tut. organu wpłynął wniosek Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego o dopuszczenie społecznej organizacji ekologicznej do udziału w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym. Jednak, po zapoznaniu się z dokumentem wskazującym na termin rozpoczęcia prowadzenia działalności w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, w dniu 30 czerwca 2021r. Burmistrz Nasielska postanowieniem nr 29/2021 odmówił dopuszczenia GRAND AGRO Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego do udziału na prawach strony w przedmiotowym postępowaniu. Odmowa uzasadniona była okolicznością niespełnienia przesłanki wynikającej z art. 44 ustawy ooś, która mówi że organizacje ekologiczne, uczestniczą w postępowaniu administracyjnym na prawach strony, jeżeli prowadzą działalność statutową przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania. Fundacja, co potwierdza zgromadzony materiał dowodowy(wypis z Krajowego Rejestru Sądowego) została zarejestrowana w KRS dnia 18 listopada 2015r, natomiast wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach został w niniejszej sprawie złożony w dniu 24 listopada 2014r.

W dniu 12 lipca 2021r. do organu wpłynęło zażalenie na ww. postanowienie Burmistrza Nasielska, złożone przez GRAND AGRO Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego, które w dniu 16 lipca 2021r. zostało przekazane do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie celem rozpatrzenia. Zażalenie wpłynęło do tut. organu po upływie terminu. Postanowienie doręczono wnioskodawcy w dniu 2 lipca 2021r., natomiast zażalenie wysłano 8 dnia od otrzymania postanowienia, czyli 10 lipca 2021r.

W dniu 7 kwietnia 2022r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie wydało postanowienie znak KOA/3073/Oś/21, którym postanowiło stwierdzić uchybienie terminu do wniesienia zażalenia.

W dniu 25 kwietnia 2022r, organ zawiadomił strony o zgromadzonym materiale dowodowym i możliwości wypowiedzenia się co do zebranych materiałów i dowodów. Z prawa tego nie skorzystała żadna ze stron.

W wyniku analizy zgromadzonego materiału tutejszy organ uznał, iż ze względu na nie spełnianie przez raport ooś warunków określonych w art. 66 ustawy ooś, ze względu na niespójności i nieścisłości zawarte w dokumentacji oraz z uwagi na braki dotyczące zagadnień merytorycznych, pomimo wezwań Inwestora do uzupełnienia, ze względu na brak jednolitego, spójnego i czytelnego dla mieszkańców raportu ooś, na podstawie którego możliwa byłaby kompleksowa ocena oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, niemożliwa była właściwa ocena oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko. Na podstawie przedłożonej dokumentacji brak jest możliwości oceny, czy w związku z eksploatacją przedmiotowej inwestycji dotrzymane zostaną standardy jakości środowiska.

W związku z powyższym, organ prowadzący postępowanie w sprawie czyli Burmistrz Nasielska odmawia wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie za pośrednictwem Burmistrza Nasielska w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające także wtedy, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. (Art. 136 § 2 i 3 Kpa)

BURMISTRZ
mgr Bogdan Ruszkowski

Otrzymują:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
ul. H. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa
2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
Zarząd Zlewni w Ciechanowie
ul. Powstańców Warszawskich 11, 06-400 Ciechanów
3. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny
ul. Chemików 6, 05-100 Nowy Dwór Mazowiecki

